

Kjak

Agga Niclasen
meining@meyl.fo

Breivik: eitt vinstravent úrslit

Islam er enn, Breivik ella ei, tann mest kryplandi og óvanda religiónin. Og tað mest ironiska av øllum er, at hann hevur gjørt tað upp-aftur torførari at tosa um henda sannleika

Eg hevði lovað mær sjálvum ikki at skriva um Anders Breivik, og hevði tað ikki verið fyri teimum eftirfylgjandi skarnsgerðunum, ið fylgdu massakruni fyri knøppum ári síðani í Norra, hevði eg eiheldur gjørt tað.

Tær eru tvær í tali: fyrst ódámliga ábreiðsluspælið hjá politiska klassanum vinstrumegin miðjuna, hvat var væntandi, og síðani revsingin, hasin ólátaði fanin ætlandi fær.

Tað er revsingin, rættvísið, ið veruliga fær meg uppfrá, tá ið formligt rættvísi í besta norðurlenska stíli opinberiliga prædikar, at ein ófyrigevandi óreinskapur, har tú systematiskt avrættar eina mannamúgvu, gevur 12 ára fongsul. 21 ár í hansara føri, tí ríkisákærin nýtir terrorgreininu, men óansæð svarar revsingin, ella hevndin, um tú vilt, til sirka 4 mánaðir fyri hvørt dripið menniskja, tá ið hann burdi verið, fyrst totalt ignoreraður, síðani fongslaður fyri lívið.

Tað burdi tí verið hetta, “revsingin”, eg valdi burturúr. Men nei. Ov deprimerandi.

Eg vildi tí ikki umrøða hatta bakbeistið nágreinandi, men líka síðani sorgarleikin á Utøya í fjør hevur prátmikli vinstrivongurin gjørt sær dælt av ræðuleikanum við at geva høgravonginum skyldina fyri hasa skarnsgerðina. Moralskum vingulskøltum líkt var tað í væntu, men fyri tað er tað ikki minni skakandi og óhoyrt. Og tí er tað, at oyðandi effektin av niður-skjótingini í Norra ikki longur støðgar við henni.

At lurta at var tað mestsum ein lætti fyri evropeiska vinstrivongin, at terrorgerðin ikki var útinnat av eini jomfrúfikserandi skegg-bavian, men einum ljóshærdum “kristnum fundamental-

isti” (og her við hent ignorera tann veruleika, at tað ikki er av tilvild, at hin gevaldigi prosentparturin av yvirgangi verður framdur av harðskaps-trúgvandi muslimum).

Lætti transformeraðist skjótt til ábreiðslu. Tað gekk ikki ein vika áðrenn oddagreininir í vinstravendum bløðum nepsaðu týðandi høgravendar viðmerkjarar sum Mark Steyn og Douglas Murray fyri annaðhvørt at ignorera ella undirspæla Breiviksa slakt sum gerðin hjá einum svaklingi. Eisini Aayan hirsir Ali, hatta “islamiska” svarið uppá Martin Luther, fekk vinstrasinnaðan kærleika at føla; ikki tí, hennara aftursvar til mót-parting var vanlig nett og stingandi við heldur at lasta afturágangandi multikulturalismu og national-romantiskan samleikapolitikk fyri hópdrápið.

Ein teirra, ið ikki kundi bara sær at skora nøkur bilig sosialdemokratisk poeng, og serliga nú, tá ið hansara uppdragandi og terapeutiski vælferðarstatur kortini er undir demografiskari og ideologiskari avvikling, var Thorbjørn Jagland, fyrrverandi norskur forsætisráðharri. Hann varð siteraður her og har ávarandi, at vit øll høvdu verið ov “upptikin” av “radikalum islam”... eitt samheiti fyri “heitur eldur”, hugsu eg.

At ikonoklastiskir meining Smyndarir á høgravonginum fáa at vita, at teir skulu taka til eina meiri “forsiktiga” atgongu, tá ið teir tosa um multikulturalismu, er ikki tíðindi. Fyri tað er tvísporandi kravið at skerja talufrælsið hjá ófittum fólki – ófitt, tí tey ikki meina tað sama sum politiska vitanarelitin – demokratisk arrogansa í ovurmát.

Aayan hirsir Ali, til dømis, hevur verið eftir feiku multikulturalistunum fyri sítt islamiska herðaklapparí og moralsku relativismu, og er nú mest hataði persónur millum muslimar og tolerant javnaðarfólk.

Mótaða frælsiskvinnan hevur skírt multikultural-

ismuna “ein mishepnað doktrin” soleiðis sum hon treyta-leyst javnsetir virðini hjá minnilutum við meirilutans.

Jagland segði tað vera at “spæla við eldi”, um klassiskir liberalistar við víðopnum kjaki sum stevnu halda á við at brúka retorikk, ið bara biðar eftir at blíva misbrúktur av ekstremistum sum Breivik. Hetta er tí at Breiviksa “manifesto” sigur, at hann er super nógv ímóti innflyting, multikulturalismu og islamisering, eitt nú at allir muslimar skulu sendast “heim”. Men at sambinda Breiviksa ørvitistos við viðmerkingar hjá høgrasinnaðum viðmerkjarum, ikki endiliga fyri at harta muslimar, men islam sum óreformaða trúgv, er groteskt.

Tað, vinstrivongurin vil, er at fara við Breivik sum ein seriøs persón, sum um at hansara orð eiga uppiborið at verða tikið í álvara. Hvi annars siga, at pásetligir liberalistar bera partábyrgd av Utøya-blóðbaðnum? At teirra hvassorðaða levering um islamsa sanna andlit hevur fingið Breivik at massa-myrrða fyri hond, og at liberalistarnir av hesum mugu “milda” sítt tungusnild, hvat DSU-formaðurin longu dagin eftir fortaldi TV2 News í síni “analysisu” av hendingini.

Men, um Murray og hirsir Ali skulu átaka sær ábyrgd fyri Breiviksa brotsgerðum, hvi tá ikki kasta Michael Moore og Robert Fisk fyri 9/11? Osama prísaði Fisk, av tí at handa vinstravenda grenjisurran av einum anti-amerikanara í eina hálva øld hevur fordømt og gramt seg um “imperialistiska vesturheimin”. Sambært The Guardian hevur retorikkurin hjá Fisk, ein annars framúr Miðeystur-rapportari, ikki aleina rørt, men hugkveikt bin Laden. So nógv, at Osama vildi hava Fisk at greiða Bush og hansara heykum frá, “hvi tað var, at al-Qaeda ger, sum tað ger”. Ikki eiti á. So kanska eisini Fisk burdi “milda” sín “terror-elvandi” retorikk?

Sjálvandi, tað er heilt

høpisleyst at geva Moore og Fisk skyldina fyri islamiskum yvirgangi. Akkurát líka klikkað sum tað er at geva Douglas Murray og Aayan hirsir Ali skyldina fyri Utøya.

Persónligir terroristar, teir, ið trýsta á bumbuknappin og loysa skot av, bera eina ábyrgdina fyri hvat teir gera; ikki samfelagsviðmerkjandi einstaklingar, hvørs meiningar teir hava svølgt rátt.

Ikki tí, dupultmoralurin er enn sum altíð eyðsýndur: tá ið terroristar endurgeva vinstravendu elituna, verður farið lættliga um. Kortini, tá ið terroristar endurgeva høgravendu elituna, upsadeysil, verður hetta brúkt sum eftirfarandi prógv fyri, at ávís politisk hugskot føra beinleiðis til yvirgangsbrottsverk, og mugu tí avlívast.

Tað er tí lætt at konkludera, at grundin til, at óliberalir liberalistar leinkja Breiviksa valdsgerðir til høgravongsins forsprákarar, til hirsir Ali og Murray, er tí at ryggleysa javnaðarelitin ikki torgar teirra hugskot eiheldur klárar at svara aftur í vanligum kjaki, og tí bara so longist eftir at skvatla ígjøgnum eina ræðsluøsandi profeti um “hvussu ógvusliga liberalir tankar framleiða fasistiskar drápsmenn”.

Men hugskotini borin fram av sosialistiskum gurunum, av Moore og Fisk? Nei, javnaðarelitin dæmar jú hasi hugskotini, og tí bilar minni, um tey av og á kveikja hissini yvirgang.

Tað margháttliga við Breiviksa roksi um multikulturalismu, er at hansara egna heimssýni er rokað við nettupp hesum klowningspolitikki. Hann letst vera ein einmans-herur ímóti óndu multikulturalismuni. Tó, líka frá bønini um at virða “mína mentan” til vitleysu fatanina av, at “hansara mentan” er fyri höttum, avdúkar hann seg at vera ein krúnarvingur til tað multikulturella útsýnið.

Anders Breivik er ikki so øðrvísi enn hasir “kultur-radikalistarnir”, hann elskar at hata. Júst sum teir, brúkar

hann akademiskt gabb solum “dekonstruera” og “mentanarligur samleiki” at lýsa, hvat er galið við Evropa. Og júst sum kulturradikalistarnir er Breivik evropameistari í at abdisera ábyrgd. Kulturellir trupulleikar? Trupult við at varðveita galdandi mentan? Akk, tá eru tað altíð hini, eksternar kreftir, tey fremmandu, tey óvitandi, religiøsi meirilutin... ja, ella bara USA – tað kann mann so altíð skylda uppá!

Hansara absurda tráan eftir mentanarligum samleika, hansara langtan eftir at reisa ein múr rundanum sín ímyndaða samleika soleiðis at hesin aldri verður höttur av útvortis kreftum, er rein og skær multikulturalisma.

Effinett sum við islamum-berandi vinstrivonginum er Breiviksa kick sonevndur identitets-politikkur, har øll kunnu kroystast í reinar og óbroytiligar kulturkassar, “tú ert homo, tú myrkur, tú definetely trans, tú muslimur og hmmm, og tú, ja... ja, TÚ!, tú ert myrkur homomuslim”, og at hesir kassar mugu verjast fyri háðan og vanvirðing óansæð hvat.

Hesir má-ikki-broyta kulturkassar hevur Breivik fingið frá multikulturalismuni. Men tað er eisini á øðrum øki, hann er farin í song við teim multikulturellu. Hann heldur, at “mín mentan” er hött. Einasti munurin er, at har vanligir multikulturalistar vísa á, at minnilutamentanir sum tann islamiska eru höttar av islamofobiskum flóðaldum og fólksligari fávitsku, vísir Anders Breivik á, at tað faktiskt er meirilutamentanin, tann hvít-kristni samleikin, ið er höttur av “islamiskari imperialismu”... og sama býtta pøbili.

Vissuliga, tað er heilt merkisvert, hvussu nógv hann hevur í felag við islamistarnar, hann heldur so hánt um. Har islamistar, eisini ávirkaðir av multikulturalismuni, pástanda, at teirra “mentanarligi samleiki” er höttur av “nýggjum krossferðum” ímóti islam, pástendur Brei-

vik, at hansara “mentanarligi samleiki” er höttur av krossferðum úr Eysturlondum, av islamiseringini. Báðir partar eru sostatt blivnir púrusta paranoidir av áhaldandi harra-boðum um at lovprisa sínar, eftir øllum at døma, sensitivu samleikar. Suckers.

Tað sindrið av Breiviksa skvaldri, eg havi tímað at notera, undirminerar uppáhaldið, at maðurin er víðgongdur kristin, ella bara kristin. Eitt nú er hann pro-abort, hevur stuttleikað sær við horum og gongur inn fyri nøkrum so statssneytandi, so ótolerantum og óliberalum og moralskt opportunistiskum sum bössabrúðleypum.

Hinvegin, hóast talan var um “kristnan” yvirgang á Utøya, hevði tað ikki havt nakra ávirkan á tað faktum, at islam er eitt problem fyri muslimar og eina demokratiska vesturverð, har ábyrgjan og opinleiki eru aðaltættir. Vit tosa tess kvinnukúgan, tess illvilja til framsagnarfrælsi og alt ov lagaliga lyndi at leita sær til höttanir og harðskap, tá ið alt annað riggar. Islam er framvegis, Breivik ella ei, tann mest kryplandi og óvanda religiónin. Og tað mest ironiska av øllum er, at hann hevur gjørt tað upp-aftur torførari at tosa um henda sannleika.

Breiviksa barbarisku gerðir í fjør handlaðu tí ikki um at demontera multikulturalismuna, men um at kunngerá henda vinstrivongsins gleði-boðskap. Tað er tí dekan syrgiligt, at evropeiski vinstrivongurin, sum einaferð andaði liberalismu, er blivin so desperatur, at hann nú fólir seg tvungnan at eyðræna eitt grátligt terrorálop, bara tí at gerningsmaðurin hesuferð er eitt ljóshært mannfólk.

Hvussu er og ikki, tá er Breivik eitt úrslit av einum Evropa bygt av multikulturella vinstrivonginum. Ella, orðað øðrvísi, og longri: vit frælsistar stúra eitt sindur fyri, at Evropa so líðandi fer at handa iniciativ við til ómenniskju sum Anders Behring Breivik.